

P7_TA(2012)0360

Cadrul financiar multianual pentru perioada 2014-2020

Rezoluția Parlamentului European din 23 octombrie 2012 susținând atingerea unui rezultat pozitiv al procedurii de aprobare a cadrului financiar multianual 2014-2020 (COM(2011)0398 – COM(2012)0388 – 2011/0177(APP))

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 311 și 312 din TFUE,
- având în vedere propunerea Comisiei din 29 iunie 2011 și propunerea modificată a Comisiei din 6 iulie 2012 de regulament al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (COM(2011)0398 și COM(2012)0388),
- având în vedere propunerea Comisiei din 29 iunie 2011 de acord interinstituțional între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară (COM(2011)0403),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 29 iunie 2011 privind un buget pentru Europa 2020 (COM(2011)0500),
- având în vedere Raportul Comisiei din 27 aprilie 2010 către Parlamentul European și Consiliu cu privire la funcționarea Acordului interinstituțional privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (COM(2010)0185),
- având în vedere Rezoluția sa din 29 martie 2007 privind viitorul resurselor proprii ale Uniunii Europene¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 iunie 2011 intitulată „Investiția în viitor: un nou cadru financiar multianual pentru o Europă competitivă, sustenabilă și favorabilă incluziunii”²,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 iunie 2012 referitoare la cadrul financiar multianual și la resursele proprii³,
- având în vedere declarația comună privind aspectele legate de CFM anexată la normele financiare revizuite aplicabile bugetului general al Uniunii,
- având în vedere articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere Raportul intermediar al Comisiei pentru bugete și avizele Comisiei pentru afaceri externe, Comisiei pentru dezvoltare, Comisiei pentru comerț internațional, Comisiei pentru control bugetar, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor,

¹ JO C 27 E, 31.1.2008, p. 214.

² Texte adoptate, P7_TA(2011)0266.

³ Texte adoptate, P7_TA(2012)0245.

Comisiei pentru transport și turism, Comisiei pentru dezvoltare regională, Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, Comisiei pentru pescuit, Comisiei pentru cultură și educație, Comisiei pentru afaceri juridice, Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, Comisiei pentru afaceri constituționale și Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0313/2012),

- A. întrucât, în conformitate cu articolul 312 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Consiliul adoptă, după ce obține aprobarea Parlamentului European, în conformitate cu o procedură legislativă specială și hotărând în unanimitate, un regulament care stabilește cadrul financiar multianual (CFM); întrucât, în conformitate cu articolul 312 alineatul (2) din TFUE, Consiliul European poate adopta, în unanimitate, o decizie prin care autorizează Consiliul să hotărască cu majoritate calificată în cazul în care adoptă regulamentul de stabilire a CFM;
- B. întrucât în temeiul articolului 310 alineatul (1) din TFUE toate veniturile și cheltuielile Uniunii trebuie menționate în buget;
- C. întrucât, în conformitate cu articolul 295 din TFUE, Parlamentul European, Consiliul și Comisia se consultă reciproc și organizează, de comun acord, condițiile cooperării lor și întrucât, în acest scop, pentru îmbunătățirea funcționării procedurii bugetare anuale și a cooperării dintre instituții în materie bugetară, ar trebui adoptat un acord interinstituțional;
- D. întrucât articolul 312 alineatul (5) din TFUE prevede că Parlamentul European, Consiliul și Comisia trebuie să întreprindă toate măsurile necesare pentru a facilita adoptarea cadrului financiar;
- E. întrucât, în conformitate cu articolul 311 din TFUE, Uniunea trebuie să-și asigure mijloacele necesare pentru realizarea obiectivelor și implementarea politicilor sale și trebuie să se finanțeze în întregime din resurse proprii; întrucât Consiliul trebuie să consulte Parlamentul înainte de a adopta o nouă decizie privind reforma resurselor proprii și, de asemenea, trebuie să obțină acordul Parlamentului înainte de a adopta regulamente privind măsurile de punere în aplicare a sistemului de resurse proprii;
- F. întrucât aceasta ar fi prima dată când un regulament privind CFM se adoptă în temeiul noilor dispoziții ale Tratatului de la Lisabona, atrăgând după sine, prin urmare, noi aranjamente în ceea ce privește cooperarea dintre instituții care au ca scop reconcilierea eficienței procesului decizional cu prerogativele tratatului;
- G. întrucât Tratatul de la Lisabona conferă Uniunii Europene noi prerogative importante, spre exemplu în domeniul acțiunii externe (articolul 27 alineatul (3) din TUE), al sportului (articolul 165 din TFUE), al spațiului (articolul 189 din TFUE), al schimbărilor climatice (articolul 191 din TFUE), al energiei (articolul 194 din TFUE), al turismului (articolul 195 din TFUE) și al protecției civile (articolul 196 din TFUE);
- H. întrucât, în rezoluția sa din 8 iunie 2011, adoptată cu o majoritate covârșitoare, Parlamentul și-a stabilit prioritățile politice generale pentru următorul CFM, atât în termeni legislativi, cât și în termeni bugetari;
- I. întrucât, în rezoluția sa din 13 iunie 2012, adoptată cu o majoritate covârșitoare, Parlamentul și-a formulat prioritățile generale pentru următorul CFM termeni bugetari, în ceea ce privește atât cheltuielile, cât și veniturile;

- J. întrucât comisiile parlamentare competente au efectuat o analiză exhaustivă aprofundată a necesităților, în vederea identificării priorităților politice, după cum o demonstrează avizele anexate ale acestora;
- K. întrucât Președinția cipriotă în exercițiu intenționează să prezinte un cadru de negociere, inclusiv plafoane cifrice (precum și opțiuni politice circumscrise procedurii legislative ordinare) cu ocazia unui Consiliu European extraordinar, în noiembrie 2012;
- L. întrucât bugetul UE deja oferă garanții pentru asistența financiară pentru balanța de plăți pe termen mediu pentru statele membre în valoare de până la 50 miliarde EUR, precum și garanții pentru Mecanismul european de stabilizare financiară (MESF) în valoare de până la 60 miliarde EUR (valoarea totală a împrumuturilor);
- M. întrucât este necesar ca UE să aibă atât un buget, cât și o procedură bugetară care să reflecte pe deplin transparența și esența democratică a procesului parlamentar decizional și de control, pe baza respectării principiilor generale de unitate și universalitate, care impun contabilizarea integrală a veniturilor și cheltuielilor, fără vreo ajustare a unora în raport cu celelalte, precum și o dezbatere parlamentară și un vot privind atât veniturile, cât și cheltuielile, în conformitate cu competențele conferite de tratat;

Bugetul UE ca instrument esențial de creștere inteligentă, sustenabilă și favorabilă incluziunii pentru întreaga UE

1. este pe deplin conștient că negocierile cu privire la CFM 2014-2020 se desfășoară într-un context social, economic și financiar foarte dificil, în care statele membre depun eforturi considerabile pentru a opera ajustări în bugetele lor naționale, în perspectiva stabilității finanțelor publice, a sectorului bancar și a monedei unice; insistă asupra faptului că Uniunea nu trebuie să fie percepută drept o entitate care adaugă o povară fiscală suplimentară în sarcina contribuabililor; este, totuși, convins că bugetul UE este o parte a soluției menită să-i permită Europei să iasă din criza actuală promovând investițiile în creștere și în crearea de locuri de muncă și ajutând statele membre să rezolve, în mod colectiv și concertat, precum și în mod durabil, provocările structurale actuale, în special pierderea competitivității, șomajul în creștere și sărăcia;
2. consideră, însă, că operarea unor reforme structurale echilibrate, atât la nivel național, cât și la nivelul UE, constituie o condiție prealabilă esențială pentru implementarea corectă și eficientă a finanțării UE și reamintește, totodată, importanța solidității finanțelor publice;
3. reamintește că Consiliul European a insistat, cu numeroase ocazii, asupra necesității unei guvernante economice europene consolidate și a aprobat obiectivele stabilite în cadrul Strategiei UE 2020 pentru creștere inteligentă, sustenabilă și favorabilă incluziunii, și anume promovarea ocupării forței de muncă, îmbunătățirea condițiilor pentru inovare, cercetare și dezvoltare și majorarea cheltuielilor publice în aceste domenii, realizarea obiectivelor legate de schimbările climatice și de energie, îmbunătățirea nivelului educațional și promovarea integrării sociale, în special prin reducerea sărăciei;
4. reamintește că Consiliul European însuși a adoptat, în iunie 2012, un Pact pentru creștere economică și locuri de muncă, în care este recunoscut efectul de levier al bugetului UE în ceea ce privește consolidarea creșterii economice și a ocupării forței de muncă, punându-se un accent major asupra contribuției sale la ajutorarea întregii Uniunii în depășirea actualei crize economice și financiare;

5. consideră că Uniunea a fost afectată în mod deosebit de crizele financiare succesive din ultimii patru ani parțial din cauză că operatorii financiari, partenerii internaționali și opinia publică au pus la îndoială nivelul de solidaritate din UE; consideră că bugetul UE ar trebui să se afle la baza acestei solidarități; prin urmare, este convins că decizia privind următorul CFM fie va avea un impact pozitiv semnificativ asupra eforturilor depuse de guvernele naționale pentru a depăși criza, fie va provoca o nouă recesiune în UE;
6. reamintește că toate măsurile de stabilizare financiară la nivel macroeconomic luate cu începere din 2008 nu s-au dovedit încă suficiente pentru a pune capăt crizei economice și financiare; consideră, în consecință, că, pentru a se reveni la creștere și pentru a se crea locuri de muncă în Europa, statele membre ar trebui să își continue eforturile de deblocare a potențialului lor de creștere sustenabilă și că este nevoie de un buget al UE bine orientat, solid și îndestulător, care să ajute și mai mult la coordonarea și intensificarea eforturilor naționale;
7. remarcă faptul că bugetul UE nu reprezintă decât 2 % din cheltuielile guvernamentale totale din Uniune fiind, deci, de peste 45 de ori mai mic decât suma cheltuielilor guvernamentale din statele membre;
8. reamintește că, în conformitate cu articolul 310 din TFUE, veniturile și cheltuielile indicate în bugetul UE trebuie să fie echilibrate și, prin urmare, bugetul nu poate genera un deficit și datorii publice;
9. subliniază că bugetul UE este, în primul rând, un buget de investiții și că o proporție de 94 % din randamentul său total este investită în chiar statele membre sau pentru prioritățile externe ale Uniunii; evidențiază faptul că, pentru regiuni și statele membre, fără contribuția bugetului UE investițiile publice ar fi minime sau imposibile; consideră că orice scădere a bugetului UE ar spori inevitabil dezechilibrele și ar afecta creșterea economică și forța competitivă ale întregii economii a Uniunii, precum și coeziunea acesteia, și ar submina principiul solidarității ca valoare fundamentală a UE;
10. subliniază faptul că Strategia de la Lisabona nu și-a atins obiectivele, una dintre cauze fiind coordonarea insuficientă și gradul insuficient de angajare din partea tuturor nivelurilor, atât în termeni bugetari, cât și legislativi; este ferm convins că, pentru a se dovedi eficace, Strategia Europa 2020 trebuie implementată imediat, fără alte amânări;
11. reamintește că, pentru îndeplinirea celor șapte inițiative emblematice din cadrul Strategiei Europa 2020, va fi nevoie de investiții semnificative orientate către viitor, estimate la nu mai puțin de 1 800 de miliarde de euro până în 2020¹; subliniază că unul dintre obiectivele principale ale Strategiei Europa 2020 - mai exact, promovarea creșterii și a creării de locuri de muncă de calitate pentru toți europenii - va fi îndeplinit numai dacă investițiile necesare în educație, în promovarea unei societăți bazate pe cunoaștere, în cercetare și inovare, în IMM-uri și în tehnologii noi și ecologice, promovând totodată integrarea socială, se realizează imediat, fără a mai fi amânate; se declară în favoarea abordării bazate pe două direcții, mai exact pe măsuri de consolidare bugetară favorabile creșterii pentru a reduce deficitul și datoriile publice, pe de o parte, și promovarea investițiilor menționate, pe de altă parte;
12. consideră că situația îngrijorătoare cu care se confruntă tinerii din întreaga UE, inclusiv

¹ COM(2010)0700.

rata șomajului fără precedent de ridicată, sărăcia în creștere și provocările educaționale, reclamă un efort deosebit, prin intermediul măsurilor de generalizare, pentru ca noile generații să continue să adere la valorile UE de pace, democrație și drepturile omului, prosperitate economică și dreptate socială, precum și prin programe adecvate de sprijin bugetar;

13. subliniază că o bază industrială solidă, diversă și competitivă reprezintă un element esențial pentru realizarea unei economii europene inteligente, durabile și favorabile incluziunii; subliniază importanța sectorului industrial pentru sprijinirea competitivității și a creării de locuri de muncă în UE, precum și, așadar, contribuția sa de importanță esențială la depășirea crizei economice;
14. sprijină ferm propunerea Comisiei privind generalizarea măsurilor de combatere a schimbărilor climatice prin stabilirea unui obiectiv privind alocarea a cel puțin 20 % din cheltuieli pentru măsuri legate de combaterea schimbărilor climatice; consideră că este esențial ca bugetul UE să poată mobiliza investiții pentru o economie sustenabilă și prosperă, cu emisii reduse de carbon, să ofere un sprijin adecvat pentru atingerea țintelor UE 2020 legate de climă, energie, utilizarea eficientă a resurselor și biodiversitate și să ofere cetățenilor UE beneficiul unui mediu mai sănătos;
15. solicită, în consecință, statelor membre să ia în considerare anumite sinergii între eforturile naționale de consolidare și valoarea adăugată a unui buget UE cu priorități adecvate, permițând implementarea angajamentelor politice deja asumate la cel mai înalt nivel;

Nivelul cheltuielilor

16. subliniază că, începând din 1988, bugetele naționale au crescut, în medie, mai repede decât bugetul UE; remarcă faptul că, chiar de la începutul crizei, în 2008, cheltuielile guvernamentale totale din statele membre au crescut cu o rată anuală nominală de 2 %; conchide că această contracție a bugetului UE în raport cu bugetele naționale contravine flagrant extinderii competențelor și sarcinilor conferite Uniunii prin tratat și principalelor decizii politice adoptate de însuși Consiliul European, în special privind dezvoltarea unei guvernante economice europene consolidate;
17. evidențiază faptul că, cu începere din anul 2000, decalajul dintre plafonul resurselor proprii ale UE (1,29 % din VNB în credite de angajament și 1,23 % în credite de plată) și plafoanele CFM a crescut dramatic; în plus, remarcă faptul că CFM nu face decât să stabilească niveluri maxime de cheltuieli, în timp ce bugetul UE a rămas întotdeauna mult sub respectivele niveluri;
18. consideră că propunerea Comisiei, care constituie o înghețare a plafoanelor CFM pentru 2014-2020 la nivelul acelor din 2013, nu va fi suficientă pentru finanțarea priorităților politice legate de Strategia europeană privind o creștere inteligentă, sustenabilă și favorabilă incluziunii, de noile sarcini ce decurg din Tratatul de la Lisabona sau de evenimente neprevăzute, fără a mai menționa obiectivele și angajamentele politice stabilite de însuși Consiliul European;
19. își reamintește poziția, exprimată la 8 iunie 2011, conform căreia, fără o majorare adecvată a bugetului peste nivelul plafoanelor din 2013, mai multe politici și priorități ale UE vor trebui revizuite în minus sau chiar abandonate;

20. avertizează Consiliul să nu întreprindă nicio încercare a de a reduce și mai mult nivelul cheltuielilor UE, conform propunerii Comisiei; se opune ferm oricăror pledoarii pentru reduceri generale, liniare, care ar periclita implementarea și eficacitatea tuturor politicilor UE, indiferent de valoarea lor europeană adăugată, performanțele sau ponderea lor politică; dimpotrivă, cere Consiliului ca, în cazul în care propune reduceri, să identifice clar și în mod public care dintre proiectele sau prioritățile sale politice ar trebui abandonate;
21. subliniază rolul-cheie pe care bugetul UE trebuie să îl joace în realizarea obiectivelor stabilite de comun acord în cadrul Strategiei Europa 2020; este ferm convins că, dacă este bine concepută, finanțarea UE poate efectiv declanșa și facilita acțiuni cu o clară valoare adăugată europeană, pe care statele membre nu le pot realiza singure, și poate crea sinergii și complementarități cu activitățile statelor membre, ajutându-le să se concentreze asupra investițiilor fundamentale, orientate spre viitor;
22. își reafirmă, în acest context, poziția în favoarea unei majorări semnificative a finanțării disponibile pentru programele Uniunii din domeniile competitivității, IMM-urilor, antreprenoriatului și infrastructurilor sustenabile, care ocupă un loc central în cadrul Strategiei Europa 2020; este ferm încredințat că alte tăieri în raport cu propunerea Comisiei vor periclita grav credibilitatea UE și angajamentele sale politice în favoarea creșterii și a locurilor de muncă;
23. salută călduros propunerea Comisiei privind Mecanismul Conectarea Europei (MCE) și alocarea financiară realistă afectată acestuia pentru îmbunătățirea rețelelor de transport, energetice și digitale din Europa; în acest context, solicită cu insistență ca suma transferată de la Fondul de coeziune la MCE să fie cheltuită, în primii ani, în deplină conformitate cu alocările naționale prevăzute în cadrul acestui fond;
24. subliniază importanța cercetării și inovării pentru accelerarea tranziției către o economie sustenabilă, lideră la nivel mondial și bazată pe cunoaștere, care își utilizează resursele naturale în mod eficient și responsabil; solicită instituțiilor UE și statelor membre să convină o foaie de parcurs specifică pentru realizarea țintei de 3 % din PIB pentru investițiile în cercetare; atrage atenția asupra masivului angajament economic pe care l-ar implica această țintă în termeni de cheltuieli suplimentare, totalizând 130 de miliarde de euro anual, finanțate din toate sursele; subliniază, prin urmare, necesitatea extinderii, stimulării și garantării finanțării destinate cercetării și inovării în Uniune, printr-o majorare semnificativă a cheltuielilor și a finanțării cercetării și inovării în UE, în special prin intermediul programului Orizont 2020;
25. reamintește faptul că IMM-urile sunt principalele motoare ale creșterii economice, ale competitivității, ale inovării și ale ocupării forței de muncă și recunoaște rolul lor important în asigurarea redresării și în stimularea unei economii sustenabile a UE; salută, așadar, accentul pus în cadrul Strategiei Europa 2020 pe inovare și pe politica industrială; respinge cu fermitate orice încercare de a reduce și mai mult alocările pentru programe precum COSME, care se află la baza competitivității și ocupării forței de muncă în UE;
26. consideră că politica de coeziune a UE (fondurile structurale și Fondul de coeziune) constituie un instrument strategic pentru investiții, creștere sustenabilă și competitivitate, precum și unul dintre pilonii principali ai solidarității europene, cu o indiscutabilă valoare adăugată europeană; constată, de asemenea, efectele de propagare semnificative produse de finanțarea de coeziune asupra tuturor statelor membre ale UE; insistă asupra faptului

că, pentru a reduce efectiv dezechilibrele macroeconomice din cadrul UE și a contribui la coeziunea economică, socială și teritorială, ar trebui să se poată baza pe un cadru financiar stabil, solid și sustenabil; își reafirmă poziția conform căreia, având în vedere necesitatea stringentă de a asigura investiții publice în creștere și în crearea de locuri de muncă, finanțarea din cadrul politicii de coeziune ar trebui menținută cel puțin la nivelul perioadei 2007-2013 și ar trebui să cuprindă în continuare toate regiunile UE, axându-se în special pe regiunile mai puțin dezvoltate; susține propunerea Comisiei conform căreia 25 % din totalul alocațiilor din cadrul politicii de coeziune trebuie să fie afectate FSE;

27. își reamintește poziția, conform căreia, având în vedere multitudinea sarcinilor, provocărilor și obiectivelor cărora PAC trebuie să le răspundă, sumele alocate PAC în exercițiul bugetar 2013 ar trebui cel puțin menținute pe durata următoarei perioade de programare financiară; consideră că noua PAC ar trebui să urmărească o alocare mai eficace și mai eficientă a bugetului său, una dintre metode fiind repartizarea echitabilă a plăților directe și a alocațiilor destinate dezvoltării rurale între statele membre, regiuni și agricultori, pentru a reduce decalajul din prezent; subliniază, în acest context, rolul important pe care îl joacă al doilea pilon al PAC, care contribuie în mod semnificativ la investiții și la crearea de locuri de muncă în zonele rurale, la sporirea eficacității și a competitivității industriei agricole, mai ales având în vedere noile provocări menționate în Strategia Europa 2020, precum și la gestionarea mediului și conservarea biodiversității;
28. subliniază că este indispensabil să se consolideze programul Uniunii pentru mediu și climă, program bine focalizat și eficace, și că ar trebui sprijinite în mod activ, cu ajutorul fondurilor corespunzătoare ale Uniunii, cheltuielile integrate destinate măsurilor în materie de schimbări climatice și mediu;
29. recunoaște dificultățile grave cu care se confruntă tinerii din UE din cauza crizei economice; consideră că participarea, ocuparea forței de muncă, educația, educația neformală, formarea, mobilitatea și integrarea socială a tinerilor europeni constituie aspecte de importanță strategică pentru dezvoltarea UE și a societății europene; insistă ca aceste aspecte să fie generalizate și să li se acorde prioritate în toate politicile și programele corespunzătoare finanțate de la bugetul UE, alături de majorarea necesară, propusă de Comisie, a finanțării destinate instrumentelor concepute în mod specific pentru tineri, cum ar fi introducerea unui sistem de garantare destinat tinerilor și menit să ofere tuturor tinerilor din Europa care nu reușesc să găsească un loc de muncă posibilitatea de a-și continua educația și formarea;
30. subliniază necesitatea continuării programului pentru persoanele cele mai defavorizate; reamintește Comisiei angajamentul său de a prezenta la timp o propunere legislativă în acest sens pentru a garanta continuitatea sprijinului pentru acest program după 2013 pe un nou temei juridic și cu un pachet financiar de sine-stătător;
31. consideră că suma totală dedicată de Comisie spațiului de libertate, securitate și justiție nu reflectă în mod adecvat consolidarea acestui spațiu prin intermediul Tratatului de la Lisabona și sarcinile și provocările mereu mai importante ale acestuia; subliniază că activitățile finanțate trebuie să aibă valoare adăugată europeană și că trebuie asigurată repartizarea corectă, echilibrată și transparentă a finanțării între diferitele obiective urmărite de programele respective;
32. reamintește că programele UE din domeniile educației, tineretului, mass-mediei și culturii sunt apropiate de cetățeni, se bucură de rate de implementare foarte ridicate, produc efecte

de levier și de propagare semnificative, inclusiv rezultate economice semnificative, și generează o valoare adăugată europeană evidentă și dovedită, prin comasarea resurselor, încurajarea mobilității și a cetățeniei active și intensificarea cooperării dintre diverse sectoare și părți interesate;

33. își reiterează poziția potrivit căreia noile responsabilități conferite UE prin tratate necesită, comparativ cu CFM 2007-2013, o finanțare suplimentară adecvată, pentru a permite Uniunii să își îndeplinească rolul de actor mondial, respectându-și, în același timp, angajamentele deja asumate, în special realizarea obiectivelor stabilite de statele membre privind alocarea a 0,7 % din VNB pentru cheltuieli destinate asistenței oficiale pentru dezvoltare și realizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului până în 2015; subliniază rolul pe care îl are Uniunea în promovarea democrației, păcii, solidarității, stabilității și a reducerii sărăciei în țările învecinate și în țările partenere; subliniază caracterul complementar al asistenței UE în raport cu aceea a statelor membre și efectul său de catalizator în ceea ce privește intervențiile în regiunile în care nu este acordată o asistență bilaterală; se pronunță ferm în sprijinul programării în comun a acțiunilor întreprinse de statele membre și de UE; subliniază, prin urmare, că propunerile Comisiei privind o „Europă mondială” și Fondul european pentru dezvoltare trebuie considerate ca minimul absolut necesar pentru realizarea ambițiilor UE la nivel mondial; observă, în special, că este necesar ca responsabilitățile SEAE să fie însoțite de resurse bugetare adecvate;

Proiecte de anvergură

34. subliniază importanța strategică a proiectelor de anvergură în ceea ce privește infrastructura, precum ITER, Galileo și GMES, pentru viitorul competitivității UE; respinge, în consecință, orice încercare de transformare a GMES într-un program interguvernamental;
35. este ferm convins că finanțarea acestor proiecte de anvergură ar trebui garantată în bugetul UE dar, în același timp, ar trebui să aibă limite clare, astfel încât eventuala depășire a costurilor să nu amenințe finanțarea și implementarea cu succes a altor politici ale Uniunii;
36. salută propunerea Comisiei de a fixa în Regulamentul privind CFM un quantum maxim pentru programul Galileo, stabilind astfel limite pentru alocarea bugetară pentru acest proiect; este, de asemenea, încredințat că în cadrul regulamentului ar trebui stabilite și sumele maxime pentru ITER și GMES; consideră că pachetele financiare pentru aceste trei proiecte ar trebui alocate peste plafoanele CFM, astfel încât statele membre să poată furniza mai lesne, dacă va fi cazul, finanțări suplimentare;

Cheltuieli mai eficiente

37. reiterează faptul că obținerea unei valori adăugate europene și asigurarea unei bune gestiuni financiare – eficiență, eficacitate, economie – ar trebui să constituie, acum mai mult ca oricând, principii directe ale bugetului UE; salută, în acest sens, setul de propuneri legislative ale Comisiei privind noua generație de programe multianuale, care urmează să fie adoptate prin procedura legislativă ordinară; insistă asupra necesității de a maximaliza sinergiile dintre programele de sprijin ale UE și investițiile naționale;
38. consideră că, în contextul actual de constrângeri impuse bugetului public, efectul de levier

al celorlalte resurse de finanțare este absolut necesar pentru a realiza investițiile pe termen lung de care este nevoie pentru atingerea obiectivelor Strategiei Europa 2020; este ferm încredințat că valoarea adăugată europeană rezidă, în special, în investițiile pe termen lung care depășesc posibilitățile statelor membre considerate individual; evidențiază, în acest sens, concluziile și recomandările rezoluției sale referitoare la instrumentele financiare inovatoare în contextul următorului cadru financiar multianual¹;

39. subliniază necesitatea asigurării coerenței dintre normele specific sectoriale și cadrul general al regulamentului financiar și a echilibrului dintre simplificare și buna gestionare financiară; ia act de tabloul de bord al simplificării elaborat de Comisie și își confirmă hotărârea de a sprijini agenda simplificării; este convins de necesitatea reducerii, în continuare, a poverilor administrative impuse beneficiarilor și solicită implementarea unor „teste de birocrăție” riguroase asupra noii generații de programe multianuale, pentru a se preveni orice poveri administrative suplimentare atât la nivelul UE, cât și la nivel național;
40. este încredințat că eficacitatea cheltuielilor UE depinde de o politică și de cadre normative și instituționale sănătoase la toate nivelurile; insistă asupra faptului că, în conformitate cu articolul 310 alineatul (5) și articolul 317 din TFUE, statele membre trebuie să execute bugetul în conformitate cu principiul bunei gestionări financiare; le reamintește statelor membre obligația lor de a se asigura că creditele înscrise în buget sunt utilizate în conformitate cu acest principiu și faptul că trebuie să-și asume partea lor de responsabilitate în ceea ce privește mărirea eficacității finanțării UE; reamintește că 90 % dintre erorile depistate de Curtea de Conturi Europeană au survenit în statele membre și că majoritatea acestor erori ar fi putut fi evitate; îndeamnă toate statele membre să emită declarații naționale de asigurare semnate la nivelul politic adecvat;
41. sprijină introducerea unor prevederi ex ante în materie de condiționalitate, pentru a asigura o orientare mai precisă a finanțării UE, în special în ceea ce privește Fondul de coeziune, fondurile structurale și fondurile rurale și pentru pescuit, către realizarea obiectivelor Europa 2020; este încredințat că, dacă implementarea lor s-a baza, pe de o parte, pe principiul unui parteneriat consolidat, printr-o mai mare implicare a autorităților locale și regionale, și, pe de altă parte, pe condiții relevante pentru obiectivele diferitelor fonduri, aceste prevederi în materie de condiționalitate ar putea îmbunătăți legitimitatea și eficacitatea sprijinului UE;
42. solicită ca finanțarea în temeiul acordurilor de parteneriat să facă obiectul anumitor angajamente specifice predeterminate în dialogul dintre Comisie și statele membre; consideră corectă includerea în aceste condiții, în special, a deplinei puneri în aplicare a legislației UE în vigoare (de exemplu privind reglementarea prețurilor, procedurile de achiziții, transportul, mediul și sănătatea), pentru a evita astfel neregularitățile și pentru a garanta eficacitatea; respinge însă impunerea unor condiții care solicită statelor membre reforme sociale și economice fundamentale; toate condițiile ar trebui să respecte pe deplin principiul subsidiarității și al parteneriatului;
43. subliniază, cu toate acestea, că între performanțele politicii regionale și performanțele macroeconomice ale unui stat membru nu există nicio relație directă și că regiunile nu ar trebui să fie penalizate pentru nerespectarea la nivel național a procedurilor legate de guvernarea economică; consideră că impunerea unor sancțiuni suplimentare ar putea,

¹ Texte adoptate, P7_TA(2012)0404.

astfel, exacerba dificultățile statelor membre care se confruntă deja cu greutatea macroeconomice și, în consecință, că condiționalitățile macroeconomice nu sunt acceptabile;

44. subliniază importanța crucială a activității agențiilor descentralizate ale UE în ceea ce privește sprijinirea obiectivelor UE și nevoia de a asigura resurse bugetare adecvate adaptate responsabilităților lor;
45. consideră, totodată, că activitatea agențiilor UE descentralizate ar trebui să conducă la economii semnificativ mai mari la nivel național; îndeamnă statele membre să evalueze aportul de eficacitate generat de aceste agenții la nivel național și să-l fructifice pe deplin, raționalizându-și astfel cheltuielile naționale; invită, de asemenea, statele membre să identifice eventualele domenii în care se înregistrează o duplicare a activităților sau o valoare adăugată mai redusă în ceea ce privește agențiile, în vederea raționalizării funcționării lor;
46. este convins că instituirea Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) ar trebui să aibă ca efect economii de scară la nivelul UE și economii semnificative la nivel național, în special în ceea ce privește serviciile diplomatice naționale în țările terțe;
47. recomandă efectuarea unei evaluări independente privind eficacitatea cheltuielilor publice la cele trei niveluri – național, regional și european –, în vederea examinării aprofundate a valorii adăugate și a posibilităților de punere în comun a resurselor și de economii de costuri în domenii precum apărarea, politica de dezvoltare, agențiile descentralizate, Serviciul European de Acțiune Externă și cercetarea științifică, nu numai prin intermediul încurajării economiilor de scară la nivelul UE, ci și prin intermediul respectării principiului subsidiarității; consideră că această evaluare ar trebui să ducă la economii de costuri; reamintește faptul că evaluarea referitoare la agențiile descentralizate ar trebui să țină seama de dispozițiile relevante ale abordării comune anexate declarației comune a Parlamentului European, a Consiliului UE și a Comisiei Europene privind agențiile descentralizate, semnate la 19 iulie 2012;
48. este de acord cu opinia Comisiei privind necesitatea raționalizării cheltuielilor administrative; subliniază însă că este esențial să se ajungă la un echilibru între realizarea de economii suplimentare și garantarea faptului că instituțiile își pot îndeplini sarcinile și îndatoririle în conformitate cu obligațiile și competențele ce le sunt conferite prin tratate, ținând cont de provocările dificile cauzate de actuala criză economică;
49. își exprimă dezacordul profund față de aplicarea unei reduceri lineare de personal în toate instituțiile, organele și agențiile, dat fiind că rolurile și responsabilitățile care le-au fost conferite prin tratate diferă în mare măsură; subliniază faptul că, pentru a aborda instituțiile în mod individual, acestea ar trebui să poată decide fiecare în parte unde și ce reduceri să opereze, astfel încât buna lor funcționare să nu fie afectată;
50. subliniază economiile semnificative care s-ar putea realiza dacă Parlamentul European ar avea un singur sediu; îndeamnă autoritatea bugetară să ridice această problemă în cadrul negocierilor privind următorul CFM pentru perioada 2014-2020;

Durată

51. consideră că pentru următorul CFM, o perioadă de 7 ani care se întinde până în 2020 ar

trebui considerată drept o soluție de tranziție, deoarece este clar legată de Strategia Europa 2020; consideră, însă, că o perioadă de 5 ani sau de 5+5 ani ar alinia mai bine durata CFM cu mandatele din instituții, măbind astfel responsabilitatea și răspunderea democratică; reamintește faptul că, pentru a asigura un CFM viabil și eficient, o perioadă de 7 ani impune un nivel maxim de flexibilitate;

Revizuirea intermediară

52. subliniază necesitatea prevederii unei revizuirii intermediare în regulamentul CFM, printr-o procedură specifică incluzând un calendar obligatoriu, care să asigure deplina implicare a următoarei legislaturi a Parlamentului; consideră că Comisia ar trebui să prezinte o propunere legislativă care să permită adoptarea CFM revizuit în timp util pentru procedura bugetară 2018; subliniază faptul că revizuirea intermediară nu ar trebui să afecteze stabilitatea perspectivelor de investiții și ar trebui să protejeze beneficiarii și stabilitatea programării și investițiilor pe termen lung;

Necesitatea unui CFM mai flexibil

53. este convins, în principiu, că circumstanțele politice și economice în schimbare, precum și unele evenimente neprevăzute, vor impune, în cursul perioadei de 7 ani, ajustări ale CFM; insistă asupra necesității ca următorul CFM să ofere o mai mare flexibilitate bugetară, atât în cadrul, cât și între rubricile bugetare, precum și între exercițiile financiare din cadrul CFM, astfel încât să se asigure utilizarea integrală a resurselor bugetare disponibile;
54. consideră că un grad de flexibilitate de 5 % este indispensabil în ceea ce privește plafoanele (sub)rubricilor, astfel încât adaptarea la noi circumstanțe să fie posibilă fără a majora cuantumul total și fără a solicita revizuirea CFM;
55. salută propunerea Comisiei de a ridica nivelul de flexibilitate legislativă (posibilitatea de distanțare față de un cuantum dat pe întreaga durată a programului în cauză) de la 5 % la 10 %;
56. pune accentul asupra necesității de a utiliza în mod optim plafoanele stabilite de CFM; propune, în acest scop, ca marjele lăsate sub plafoanele creditelor de angajament în bugetul pentru un anumit an să fie reportate pe anul următor și luate în considerație ca alcătuind o marjă CFM globală, urmând a fi alocate în anii viitori diferitelor rubrici în concordanță cu nevoile estimate ale acestora și mobilizate în cadrul procedurii bugetare anuale;
57. subliniază, de asemenea, necesitatea introducerii unei marje CFM globale pentru creditele de plată, permițând reportarea marjelor rămase sub plafonul creditelor de plată pe următorii ani și mobilizate în cadrul procedurii bugetare anuale;
58. este preocupat în mod deosebit de nivelul actual din ce în ce mai mare al angajamentelor restante (RAL); solicită o strategie interinstituțională comună pentru menținerea sub control a nivelurilor RAL în CFM 2014-2020 și luarea de măsuri adecvate în acest sens; încurajează, în acest sens, o discuție cu privire la modalitățile prin care nivelul creditelor de plată poate fi distribuit mai uniform pe parcursul perioadei aferente CFM, pentru a evita, pe cât este posibil, riscul de a împiedica punerea în aplicare a programelor UE din cauza lipsei creditelor de plată la finalul cadrului financiar;

59. ia act de faptul că în fiecare an bugetul UE prezintă un excedent și că contribuțiile statelor membre la bugetul UE sunt micșorate cu această sumă; în același timp, deplânge reducerile liniare regulate ale Consiliului la adresa estimărilor Comisiei privind creditele de plată, astfel cum sunt introduse în proiectul de buget, precum și obiecțiile repetate ale Consiliului din ultimii ani în ceea ce privește asigurarea în cadrul bugetului UE a nivelului de plăți suplimentare necesar Comisiei, la finalul exercițiului financiar, pentru a-i permite UE să-și respecte angajamentele financiare; consideră că o astfel de abordare contravine principiilor bugetare și că, cu toate că excedentul restituit nu are niciun impact asupra nivelului global al deficitului bugetar al statelor membre, această sumă ar putea avea un efect semnificativ în bugetul anual al UE; reamintește angajamentul asumat de instituții de a revizui regulamentul financiar, pentru a permite reportarea creditelor neutilizate și a soldului bugetar;
60. sprijină ferm marja de rezervă, însă subliniază că, pentru a fi eficace, mobilizarea sa nu ar trebui să atragă după sine compensarea obligatorie a plafoanelor și ar trebui să fie adoptată în Consiliu cu votul majorității calificate;
61. salută propunerea Comisiei de majorare a pachetului instrumentului de flexibilitate și utilizarea sumelor anuale până în anul n+3;
62. subliniază sprijinul ferm pentru propunerea Comisiei ca, dat fiind caracterul lor neprogramabil, rezerva pentru ajutoare de urgență, Fondul de solidaritate al Uniunii Europene, Fondul european de ajustare la globalizare și rezerva pentru crizele din sectorul agricol să fie introduse în buget peste plafoanele rubricilor pertinente;
63. subliniază valoarea adăugată a Fondului european de ajustare la globalizare (FEG), ca instrument de intervenție în caz de criză pentru a sprijini lucrătorii care și-au pierdut locurile de muncă să se reintegreze pe piața muncii; insistă asupra continuării și revalorizării FEG și după 2013, ca instrument accesibil în condiții egale tuturor categoriilor de lucrători; subliniază totodată necesitatea unei proceduri simplificate și accelerate privind plata subvențiilor, în vederea sporirii eficacității;

Unitatea bugetului

64. reamintește că bugetul UE acoperă toate veniturile și cheltuielile care rezultă din deciziile luate de instituțiile UE în limitele competențelor lor și că acesta contabilizează separat operațiunile financiare ale Uniunii sub formă de acordare și luare de credite și garanții;
65. îndeamnă Comisia și Consiliul să enumere într-o anexă distinctă angajamentele și garanțiile bugetare sau financiare asumate de Uniune sau de unele dintre statele membre în cadrul mecanismelor europene de stabilizare (MESF, FESF, MES) în conformitate cu prevederile articolului 122 alineatul (2), articolului 136 alineatul (3) și articolului 143 din TFUE, precum și ajutorul financiar bilateral direct pentru alte state membre sau alte proiecte legate de „uniunea bancară”;
66. subliniază faptul că toate deciziile legate de consolidarea uniunii economice și monetare ar trebui luate pe baza tratatelor și ar trebui să implice instituțiile relevante; subliniază faptul că orice abatere de la metoda comunitară și utilizarea sporită a acordurilor interguvernamentale nu va avea ca efect decât divizarea și slăbirea Uniunii Europene, inclusiv a zonei euro;

67. își exprimă convingerea fermă că orice nouă capacitate fiscală a statelor membre ale zonei euro care urmărește ajustarea șocurilor asimetrice și a reformelor structurale specifice fiecărei țări și ale cărei funcțiuni fiscale nu sunt acoperite de CFM trebuie dezvoltată în cadrul Uniunii și trebuie să se supună principiului responsabilității democratice prin instituțiile existente; reamintește că, în conformitate cu dispozițiile din tratate, orice nouă capacitate bugetară trebuie să facă parte din bugetul UE, respectând, astfel, unitatea sa; de asemenea, consideră că, pentru a îmbunătăți vizibilitatea și pentru a garanta aditionalitatea acestui nou tip de capacitate bugetară, ar trebui creată o rubrică nouă a CFM; respinge categoric orice încercare de a reduce plafoanele propunerii Comisiei referitoare la CFM pentru a asigura resursele necesare pentru această nouă capacitate;
68. cere insistent statelor membre să se angajeze ferm să încorporeze Fondul european de dezvoltare în bugetul UE începând cu 2021; ia act de faptul că o astfel de reformă ar impune majorarea plafoanelor CFM în consecință;
69. își confirmă intenția de a organiza în viitor o dezbatere publică specifică și un vot cu privire la partea de venituri a bugetului, ca o componentă a examinării sale a proiectului de buget anual; este ferm încredințat că, în acest fel, va exista o dezbatere permanentă cu privire la sistemul de finanțare al Uniunii, deși recunoaște fără rezerve că, în prezent, autoritatea bugetară nu are nicio competență de a propune modificări la această parte a bugetului;

Resurse proprii

70. consideră că negocierile privind următorul CFM, inițiate cu mai mult de un an în urmă, demonstrează clar blocajul provocat de lipsa unui sistem veritabil de resurse proprii; aceste negocieri sunt organizate de Consiliu în jurul a două tabere opuse, conduse de țările net contribuitoare la bugetul UE, pe de o parte, și de țările net beneficiare, pe de altă parte, într-un sistem care creează o viziune pur contabilă, bazată pe principiul compensării, care, în cele din urmă, condiționează orice acord asupra CFM de un acord asupra unei lungi liste de exceptări și compensări, negociate cu ușile închise și incomprehensibile pentru cetățeanul european;
71. este ferm încredințat că finanțarea bugetului Uniunii ar trebui să revină la un sistem veritabil de resurse proprii, conform prevederilor Tratatului de la Roma și ale tuturor tratatelor UE ulterioare; regretă profund că sistemul actual, în cadrul căruia finanțarea provine, în mare măsură, din contribuții naționale, nu este transparent și nici echitabil și nu este supus controlului parlamentar nici la nivel european, nici la nivel național; subliniază că un astfel de sistem încalcă, în esență, litera și spiritul tratatului;
72. evidențiază faptul că restructurarea sistemului resurselor proprii ca atare nu afectează mărimea bugetului UE, ci urmărește să găsească un mix de resurse mai eficient pentru finanțarea politicilor și obiectivelor UE convenite; subliniază faptul că introducerea unui nou sistem nu va majora povara fiscală globală pentru cetățeni, ci, dimpotrivă, va reduce sarcina asupra trezoreriilor naționale;
73. își reafirmă poziția fundamentală, menționată în Rezoluția sa din 13 iunie 2012, conform căreia nu este pregătit să își dea aprobarea cu privire la Regulamentul CFM fără un acord politic privind reforma sistemului de resurse proprii, în concordanță cu propunerile Comisiei din 29 iunie 2011, inclusiv cu propunerile sale legislative privind noi resurse proprii veritabile; consideră că o astfel de reformă ar trebui să vizeze reducerea la

maximum 40 %, până în 2020, a părții din bugetul UE pe care o reprezintă contribuțiile bazate pe VNB ale statelor membre, concurând în acest fel la eforturile de consolidare ale statelor membre;

74. este ferm convins că acordul politic necesar ar trebui să includă următoarele elemente:

- 1) trebuie să se opereze o reformă profundă a finanțării bugetului UE, pentru a se reveni la un sistem de resurse proprii veritabil, clar, simplu și echitabil, oferind garanții în ceea ce privește luarea deciziilor și controlul democratic inerent tuturor bugetelor publice;
- 2) această reformă trebuie să intre în vigoare în cursul CFM 2014-2020, conform propunerii Comisiei;
- 3) Comisia ar trebui să reacționeze imediat la cererea oficială a mai multe state membre, atingând pragul-limită necesar, de a introduce o taxă pe tranzacțiile financiare în cadrul cooperării consolidate; insistă că orice propunere legislativă a Comisiei în acest sens trebuie publicată, împreună cu un set de propuneri revizuite privind pachetul referitor la resursele proprii, pentru a asigura alocarea integrală sau parțială, ca resursă proprie veritabilă, la bugetul UE, a veniturilor provenind din această taxă, reducând astfel contribuțiile naționale ale acelor state membre care au introdus taxa;
- 4) un acord privind reforma TVA ca resursă proprie, precum și modalitățile de implementarea ale acesteia, trebuie încheiat odată cu acordul privind CFM;
- 5) noul sistem trebuie să pună capăt rabaturilor existente și celorlalte mecanisme de corecție; orice eventuală compensație poate fi acceptată exclusiv pe baza propunerii Comisiei, având un caracter temporar și fiind justificată pe baza unor criterii economice indiscutabile și obiective;
- 6) în cazul în care implementarea noilor resurse nu are ca rezultat o scădere semnificativă a contribuțiilor pe baza VNB ale statelor membre la bugetul UE, Comisia va prezenta propuneri suplimentare privind introducerea unor noi resurse proprii veritabile;

Negocieri interinstituționale

75. subliniază că adoptarea CFM reclamă condiții stricte privind majoritatea, atât în Parlament, cât și în Consiliu, și relevă că este important ca prevederile articolului 312 alineatul (5), care impun instituțiilor sarcina de a desfășura negocieri pentru a ajunge la un acord cu privire la un text în legătură cu care Parlamentul să-și dea aprobarea, să fie exploatate pe deplin;

76. subliniază că aceasta va fi prima dată când un regulament CFM se adoptă în temeiul noilor prevederi ale Tratatului de la Lisabona, ceea ce atrage după sine noi regimuri de cooperare între instituții, combinând un proces decizional eficient cu respectarea prerogativelor acestora; salută, în această privință, pașii făcuți de președințiile în exercițiu ungară, polonă, daneză și cipriotă ale Consiliului în vederea instituirii unui dialog structurat și a unui schimb regulat de informații cu Parlamentul;

77. afirmă că este pregătit să angajeze discuții substanțiale cu Consiliul, atât cu privire la Regulamentul CFM, cât și la IIA, și cere Consiliului să intensifice contactele la toate nivelurile, în perspectiva Consiliului European din 22-23 noiembrie 2012; subliniază necesitatea de a ajunge, cât mai curând posibil, la un acord final privind CFM;
78. remarcă faptul că orice acord politic încheiat la nivelul Consiliului European nu reprezintă mai mult decât un mandat de negociere pentru Consiliu; insistă asupra faptului că, după ce Consiliul European ajunge la un acord politic, între Parlament și Consiliu trebuie să aibă loc negocieri complete, înainte ca Consiliul să prezinte oficial Parlamentului, spre aprobare, propunerile sale privind Regulamentul CFM;
79. reafirmă că, în conformitate cu TFUE, Parlamentul și Consiliul sunt instituțiile legislative și că Consiliul European nu are un rol legislativ; subliniază că negocierile privind propunerile legislative referitoare la programele multianuale se vor desfășura în cadrul procedurii legislative ordinare;
80. insistă asupra unei abordări calitative a Regulamentului CFM și a negocierilor privind programele multianuale conexe; subliniază că acestea trebuie considerate drept un pachet și reafirmă principiul „niciun acord fără un acord complet”;
81. subliniază importanța avizelor comisiilor PE anexate acestui raport interimar, întrucât acestea completează orientările referitoare la negocierile privind CFM/IIA prezentate în această rezoluție și oferă indicații valoroase și detalii suplimentare cu privire la acestea; insistă asupra faptului că recomandările care vizează politici specifice cuprinse în aceste avize ar trebui să fie incluse în negocierile privind programele multianuale relevante; își reafirmă, în acest sens, poziția fermă conform căreia procedura legislativă specială privind CFM nu ar trebui să abordeze chestiuni care fac obiectul procedurilor legislative ordinare;
82. atrage atenția Consiliului asupra documentului de lucru anexat, care evidențiază modificări ale propunerii de Regulament al Consiliului de stabilire a CFM pentru perioada 2014-2020 și ale propunerii de acord interinstituțional privind cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară; sugerează că ar putea fi necesare modificări suplimentare, în funcție de evoluția negocierilor privind CFM; subliniază faptul că acordul interinstituțional nu poate fi finalizat decât după încheierea procedurii privind CFM;
83. subliniază, la final, faptul că, dacă până la sfârșitul anului 2013 nu se adoptă niciun CFM, plafoanele și celelalte prevederi corespunzătoare anului 2013 se prelungesc până la adoptarea unui nou CFM; semnalează faptul că, într-o astfel de eventualitate, Parlamentul ar fi gata să încheie rapid un acord cu Consiliul și Comisia, pentru a adapta structura internă a CFM astfel încât să reflecte noile priorități politice;

o

o o

84. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului European, Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor naționale ale statelor membre, precum și celorlalte instituții și organisme interesate.

